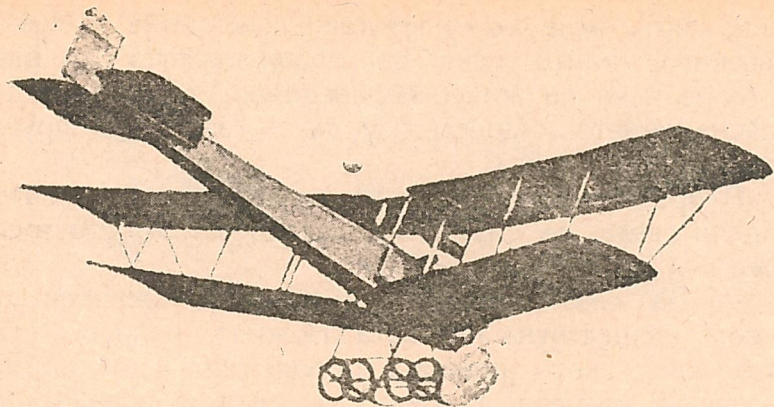

МАЛКИЯ АВИАТОР

Рудолф е ученик от трето отделение. Той е умно и добро дете. Но едно е лошо у него — зарязал е уроците си и се е отдал всецело на авиаторство. Забръмчи ли аероплан над София, той пръхв тича и вика колкото му глас държи. . . В час ли са, в какъщи урок ли има, всичко оставя и право на улицата отива или на прозореца заляпва. И до толкова се забравя, че веднаж насмалко щеше да бжде прегазен от един файтон.

Чертае, крои, мери, дяла, кове — все аероплани прави. Ето, приготвил си е чудно хубаво аеропланче и го е кржстил „Лястовичка.“ Кого де срещне, все за него ще заговори. Сжс своята „Лястовичка“ той ще лети из въздуха, като лекокрила птичка, ще се издига над планини, реки и морета и ще се снишава над земята.

Едничко желание има Рудолф: по-скоро голям да стане, та да литне из небесните простори.

И за чудо това стана много скоро. Незнайно как и по какъв начин, един ден Рудолф се намери край София на Аеродрума*) при „Божурище.“ На кждето и да се обжрне, на кждето и да погледне — пжлно с аероплани, един от други по-красиви. Поогледа се на лево, обжрна се на десно, никого няма. Между

*) Аеродрум се казва мястото, от дето се издигат и дето слазят и стоят аеропланите.